

Padovcova nočna popevka

...domorodni naš umètnik na gitari, kojega po opakoj sudbini najdragocènije blago, oči iznevèriti kane, uredio je bio, kao što i u novinah naših oglasismo, za nèdelju muzikalni koncert, u namèri da s onim, što možebiti preteče, u stolni grad lèka tražiti podje za strašnu svoju bolèticu.

Ilirske narodne novine, 1841., vol. 7., br. 30, str. 117.

Ivek je lukal črez okno, na dvorišče na šteremu se je igrati znal, ali ve se je vuni igral dežd:

...plink, plink, plink, plonk, plonk, plonk, plink-plonk, plink-plink-plonk...

Zemla v dvorišču se je natapala i ftaplala:

...šššš...

Obernul se je veter: dežd zatukel je po obloku, a zmočena mrena zmutila je Ivekovo perspektivo. Polefko, spuščala se kmica.

Ivan Padovec je znal kakšna mu se vsoda piše: konec je, ništ več ne vidi, sam još koja senca i...

...plink-plonk, plink-plink-plonk...

...i kitara.

Ivek je lukal črez okno, na dvorišče na šteremu se je igrati znal, ali ve se vuni igral dežd, a on je znal sam još igrati kitaro. Kitaro, kitaro... kitaro štera je letela nad gradom.

Lepetanje kreluti zpolnilo mu je vuha. Čul ju je kak leti z mokrimi perutmi.

“Čul sem jo”, šepetal si je v temu magičnemu trenutku.

Čul jo je...

...šššš...

Z kamina sama ze seboj spominala se je vura:

...tik-tak, tik-tak, tik-tak, tik-tak....

Doli, z podruma, japa je tukel z batom po železu:

PLENG-DENG, PLENG-DENG.

(Pavza: žena, dodaj mi...)

PLENG-DENG.

V Ivekovimi očmi nabijala je kmica: slep.

Skoraj bude čistam slep.

Persti su lebdeli nad žicama.

Ponegda mu se činilo da kitare skorajda več i ni; čutil je kitaro sam po vojnu derva i po duhi tenkih strun.

Z male sobe zlazila je popefka i plavala po natoplenimi i ftoplenimi vulicami: okoli festunga i dverca, do kazališča i Korza, od mosta do noćnega gosta, okoli Drave i z bregov.

Čul jo je...

...šššš...

...i ona je čula njega.

Popefka je doteknula kreluti!

O, da, znal je gdi bu jo našel! Čutil je trepetanje nejzine duše, derhtanje nejnega telesa.

Popevka se je zplela v kreluti: zatancali so skup do morja, obleteli pol so sveta: Zagreb, Zadar, Reko, Trst, Pešto, Praho, Gradec, Brno, *Theater an der Wien*, Nemško, Polsko, London, pa onda opet sim, nach Varasdin...

...tik-tak, pleng-deng, plink-plink-plonk...

...tancali su on i ona, v ritmu metronoma.

Ivek je stal. Igranje je prestalo. Vuni:

...šššš...

Pobožno je spustil inštrumenta.

V kmici svetlelo je kitarino orisje.

Vura je stala.

...šššš...

Malo dale svetlel je oblok: videl je plavi krog okoli voča na stolu, i žoti krog, z kazalkami na kaminu.

Z plečah mu je zletel dobro znani zvok. Kreluti nastanili su se v njemo.

Persti

odigrali

so

ženo.

Denis Peričić, Varaždin